

PRÓBY PRACY POSOKOWCÓW

§ 1

W próbach pracy posokowców mogą brać udział posokowce bawarskie i hanowerskie oraz alpejskie gończe krótkonożne, które w dniu imprezy mają ukończone 9, a nie przekroczyły 36 miesięcy życia.

§ 2

Psy pracują pojedynczo, w kolejności wylosowanych numerów startowych. Czas pracy wynosi maksymalnie 45 minut.

§ 3

Próby przeprowadza się wyłącznie na „czarnej stopie”. Pracę psów oceniają zespoły sędziowskie liczące od 1 – 3 sędziów.

§ 4

Pracę psów ocenia się w niżej podanych konkurencjach z ustalonymi, niezmiennymi współczynnikami. Psom wyróżnionym komisja sędziów przyznaje dyplomy I, II i III stopnia w zależności od uzyskanych ocen i sumy punktów, których limity zawiera tabela.

OBJAŚNIENIA I WSKAZÓWKI DO OCENY

1. Zakładanie ścieżki tropowej

Do założenia sztucznego tropu używa się badyli jelenia, ewentualnie daniela lub biegów dzika wkręconych np. do butów lub lasek tropowych. Używane badyle czy biegi nie powinny być starsze niż 3 dni. Jeden badyl czy bieg można użyć do założenia co najwyżej 3 ścieżek tropowych. Zakładający ścieżkę tropową powinien być osobą obcą dla psa.

Ścieżka tropowa długości około 600 metrów rozpoczyna się oznaczonym złomem kierunkowym „zestrzałem” i na swoim przebiegu zawiera dwa poprowadzone pod kątem prostym lub rozwartym załamania. Na jej końcu kładzie się zwierzynę, której kończyn (badyli lub biegów) użyto do zakładania ścieżki. Czas leżenia tropów winien wynosić minimum 3, a maksymalnie 5 godzin. Zakładający trop nanosi i podpisuje na przygotowanej w miejscu „zestrzału” tabliczce: numer ścieżki oraz dzień i godzinę jej założenia.

Oznakowanie tropów powinno być widoczne dla przewodnika psa na początkowym odcinku ścieżki, długości około 50 m. Na jej dalszym przebiegu oznakowanie powinno być widoczne wyłącznie dla komisji sędziowskiej. Odstęp pomiędzy ścieżkami nie powinien wynosić mniej niż 100 metrów.

2. Praca na otoku po tropie rannej zwierzyny

Sędzia i pomocnicy przenoszący zwierzynę, po położeniu jej na końcu ścieżki tropowej, powinni oddalić się i ukryć tak, by nie mógł ich zauważyć pracujący pies, a by sami mogli obserwować jego zachowanie się przy odnalezionej zwierzynie.

Sędziowie, towarzyszący pracującemu psu, wskazują przewodnikowi rozpoczynające ścieżkę tropową, oznaczone złomem kierunkowym, miejsce „zestrzału”. Naprowadzony pies powinien wskazać dany trop, na komendę przewodnika podjąć go i pracując spokojnie (na otoku długości minimum 6 metrów), dolnym wiatrem wypracować go do samego końca.

Pies powinien trzymać się tropu i wypracowywać wszystkie jego załamania. Błędem jest bezcelowe kręcenie się po tropie. Pies może wskazać przewodnikowi inne tropy krzyżujące właściwą ścieżkę. Jeżeli podąży nimi kilka kroków, a następnie sam się skoryguje, to nie należy uznawać tego za błąd. Wypracowywanie tropu pod wiatr, tuż obok tropu, jak również skracanie krótkich zagięć, nie należy zaliczać do błędów.

W przypadku oddalenia się psa od tropu tak daleko, że wg sędziów nie jest on w stanie sam naprawić błędu, albo jeżeli zostanie naruszona sąsiednia ścieżka tropowa, może, po odwołaniu na polecenie sędziów, jeszcze 3-krotnie być naprowadzany na trop. Każde nowe naprowadzenie obniża ocenę o 1 stopień.

Przewodnikowi nie wolno oglądać się na znaki wytyczające trasę, pod rygorem obniżenia oceny o 1 stopień, przy każdym zwróceniu uwagi przez sędziów.

3. Zachowanie się przy martwej zwierzynie

Po dojściu pracującego na otoku psa do wyłożonej na końcu ścieżki martwej zwierzyny, przewodnik, na polecenie sędziów, odprowadza go na odległość około 30 metrów i uwalnia z otoku, umożliwiając mu swobodny powrót do niej.

Pies nie powinien próbować narzynać zwierzyny. Oblizywanie rany postrzałowej jest dozwolone. Psy o dużym temperamencie mogą gryźć, a nawet szarpać suknię zwierza. Sędzia musi określić, czy pies czyni to z pasji, czy celem narzynania. Psy, które narzynają zwierzynę lub usiłują ją zakopać (grabarze), podlegają dyskwalifikacji.

Niedopuszczanie przez psa obcych osób do zwierzyny jest zaletą.

4. Posłuszeństwo

a) reakcja na polecenia

Polega na sprawdzeniu reagowania psa na rozkazy wydawane przez przewodnika gwizdkiem, rogiem, słownie lub znakiem ręki. Puszczony luzem pies powinien na wydaną komendę (w jeden z wyżej wymienionych sposobów), wrócić do przewodnika i pozwolić wziąć się na smycz. Wskazane jest, aby przy tym usiadł.

Psy, które nie dają się wziąć na smycz lub uciekają od przewodnika i nie wracają do niego w czasie 10 minut – otrzymują ocenę „0”.

W przypadku pogonienia psa za zwierzyną powinien on wrócić do przewodnika w ciągu 10 minut.

b) chodzenie na smyczy przy nodze

Pies powinien iść na luźnej smyczy lub otoku, tuż przy nodze lub za nogą przewodnika, który omija drzewa z prawej i z lewej strony w odległości około 15-20 cm od pnia.

Na polecenie sędziego przewodnik powinien wykonać 2 ostre zakręty w prawo i w lewo, dwukrotnie zatrzymać się, zmienić tempo oraz kierunek marszu o 180 stopni. Pies musi wykonać powyższe manewry wraz z przewodnikiem.

PRÓBY PRACY POSOKOWCÓW

Konkurencje		Współ- czynnik	Limity		
			Suma punktów		
			80	70	60
			Dyplom		
			I st.	II st.	III st.
			Oceny		
1	Posłuszeństwo: - reakcja na polecenia - chodzenie na smyczy przy nodze	4 4	3 3	2 2	- -
2	Praca po tropie rannej zwierzyny	10	3	2	2
3	Zachowanie się przy martwej zwierzynie	7	3	2	2
Razem		25			

Najwyższa liczba punktów do zdobycia: $25 \times 4 = 100$